

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 39/2010-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Z. K., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. F. N., B., veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených v čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva zaručeného v čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14 CoE 90/2009-57 z 8. októbra 2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Z. K., s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2009 doručená sťažnosť spoločnosti Z. K., s. r. o., B. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv zaručených v čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva zaručeného v čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 CoE 90/2009-57 z 8. októbra 2009 v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že P. v konkurze, B. (ďalej len „poisťovňa“), (uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7 K 70/01 z 20. apríla 2001 bol na jej majetok vyhlásený konkurz) vydala v zmysle ustanovení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v príslušnom znení platobný výmer č. 818/2005, ktorým uložila platiteľovi I. M., B. (ďalej len „povinný“), zaplatiť dlžné poistné s prísl. do 8 dní od právoplatnosti platobného výmeru.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo 7. júla 2005 poisťovňa postúpila predmetnú pohľadávku na sťažovateľku. Na základe návrhu sťažovateľky zo 17. apríla 2008 na vykonanie exekúcie proti povinnému súdny exekútor JUDr. V. K. (ďalej len „súdny exekútor“) požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý udelenie poverenia schválil.

Okresný súd uznesením č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008 na základe návrhu V., a. s., povolil odklad exekúcie až do právoplatného skončenia konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 6 Cbi 111/2005 (určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo 7. júla 2005 medzi sťažovateľku a poisťovňou) a pod sp. zn. 9 Cbi 15/2006 (návrh vo veci vylúčenia pohľadávok z konkurznej podstaty úpadcu).

Proti predmetnému uzneseniu podala sťažovateľka 8. januára 2009 odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 14 CoE 90/2099-57 zo 8. októbra 2009 tak, že potvrdil rozhodnutie prvostupňového súdu.

Podľa sťažovateľky okresný súd i krajský súd sa vo svojich rozhodnutiach nenáležite vysporiadali s otázkou dôvodnosti očakávania zastavenia predmetného exekučného konania, krajský súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutia a len stroho konštatoval povolenie odkladu exekúcie. Na základe uvedeného je sťažovateľka toho názoru, že označené rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu sú nepresvedčivé a arbitrárne, čím porušujú jej základné právo a právo na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru).

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, základných práv zaručených v čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva zaručeného v čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu uznesením krajského súdu č. k. 14 CoE 90/2009-57 z 8. októbra 2009 v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008, zruší predmetné rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu a vráti vec na ďalšie konanie a prizná jej náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie základných práv zaručených v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, základných práv zaručených v čl. 11 ods. 1 a čl. 36 ods. 1 listiny, práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva zaručeného v čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu uznesením krajského súdu č. k. 14 CoE 90/2009-57 z 8. októbra 2009 v spojení s uznesením okresného súdu č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008.

1. Podľa názoru ústavného súdu na konanie o časti sťažnosti, ktorou sťažovateľka namieta porušenie označených práv uznesením okresného súdu č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008, nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna. O ochrane práv sťažovateľky,

porušenie ktorých namieta, vo vzťahu ku konaniu okresného súdu (vo veci rozhodol uznesením zo 16. decembra 2008), proti ktorému sťažovateľka podala odvolanie, rozhodoval v odvolacom konaní krajský súd (uznesenie č. k. 14 CoE 90/2009-57 z 8. októbra 2009). Vzhľadom na uvedenú zásadu subsidiarity preto nie je v právomoci ústavného súdu preskúmať označené uznesenie okresného súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v časti namietajúcej porušenie označených práv uznesením okresného súdu v predmetnom konaní po predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Sťažovateľka namietala porušenie ňou označených práv aj uznesením krajského súdu č. k. 14 CoE 90/2009-57 z 8. októbra 2009, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 3 Er 614/2008-14 zo 16. decembra 2008.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh ústavný súd zistil, že všeobecné sudy pôvodne vydali poverenie na vykonanie exekúcie, v ďalšom však dospeli k názoru, že exekúciu nie je možné vydať pre absenciu jednej zo základných podmienok tohto konania, ktorou je

existencia exekučného titulu. Dospeli k záveru, že platobný výmer prezentovaný sťažovateľkou je ako exekučný titul v skutočnosti nulitným aktom, ktorý za exekučný titul nemožno považovať. Z uvedeného vyplýva, že všeobecné súdy z pohľadu sťažovateľky jej odmietli poskytnúť ochranu označenému základnému právu na súdnu ochranu v rámci exekučného konania.

Podľa názoru ústavného súdu pri takto formulovanej námietke mala sťažovateľka právo podať proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, čo však neurobila. Sťažovateľka teda nevyčerpala mimoriadny opravný prostriedok, ktorý jej zákon na ochranu jej základných práv účinne poskytol a na použitie ktorého bola sťažovateľka oprávnená v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, čo zakladá neprípustnosť sťažnosti, a preto ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. februára 2010